

ELŐFIZETÉS:
Egész évre . . . 6 ft.
Fél évre . . . 3 ft.
Negyed évre 1 ft. 50 kr.
A lap szellemi részét illető küldemények a szerkesztőnek, anyagiak a laptulajdonosnak küldendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DÍJ:
egy 1 hasábos petit sor 10 kr., többszöri hirdetésnél olcsóbb.
Nyiltér sora 25 kr.
Bélyegdíj minden hirdetésnél 30 kr.
A hirdetések Bittermann Nándor könyv- és könyvnyomdá-jában és a szerkesztőnél fogadtatnak el.
Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

Zombor, 1891. július hó 16.

Ilyenkor nyáron, aki csak szerét teheti, me-nekiül hazulról, hűvösebb, nyugalmasabb helyre. Nehéz kitartani ezt a bácskai hőséget s oly jól esik egypár hétre kirepülni a fészekből a feny-vesek illata közé s élvezni gondtalanul az üde-hegyi levegőt. Meg azután ez már szokás is. S jaj annak, aki legalább is egy ügyes utitervvel nem tud előállani ismerőseinek. A kivétel az persze más dolog. Nehéz kitartani ezt a két hó-napot idehaza. Csak az a baj, hogy a nagyobb részről a „nehéz kitartani“ elé egy veszedelmes jelző járul s ez a muszáj. Így kell lenni, mert parancsolja a hivatalbeli vagy egyéb elfoglaltság, nem engedik az elmenetelt, anyagi körülmények. S legkisebb azok száma, akik szívesen maradnak itthon. Természetesen ilyenek is vannak.

Ne bántsuk azokat, akik egypár hétre eltá-voznak közülünk, hagyjuk őket békén pihenni Harkányban, Ausseban, Mehádiában, Tátrafüreden, vagy akár Ostendében! Ne kezdjük vitatni azt az évről-évre feltűnő s az uborkaszegzonban tár-gyalt témát, hogy a hazai fürdők jobb-e vagy a külföldiek, hol nagyobb a kényelem, hol több az élvezet, hol több a multság s hol olcsóbb az élelem. Ez a boldog utasok saját külön ügye. Beszéljünk magunkról, akiknek a sors azt juttatta osztályrésziül, hogy Zomborban maradjunk s vitat-kozzunk azon fontos kérdés felől, hogy minő be-hatása lesz az árokpárti korzó békalétszámának esökkenésére ezen ártatlan — sőt hasznos — állatok pusztítására kirendelt két próbagolya s hogy fogja hivatását teljesíteni az ezek felügye-letére kirendelt golyafelügyelő.

Ha azonban ilyen elegikus hangon folytatom e sorokat, sehogy sem fogok oda lyukadni, amiért tulajdonképen kezembe fogtam melegség ütötte elzsibbadt tollamat. Pedig sokkal életbevágóbb dologról szeretnék beszélni, illetve az illetékes körök figyelmét felhívni, mint az, hogy némely embernek milyen szomorú dolog a nyarat Zom-borban tölteni.

Városunk vezetői nagy buzgalommal karol-nak fel olyan propeziókat, melyek annak has-zonnal hivatják szolgálni.

Ezen meggyőződéséből folyólag szólok az itthon maradtak nevében a városi hatóságához,

a m. kir. államvasutak üzletvezetőségéhez és — ha meghallja — Baross kereskedelmi miniszter urhoz.

Ezen nagy hangu introdukcióra — tudja Isten — vélem már azt hallani legalább a vá-rosi hatóság részéről, hogy állók elébe.

Szabadka és Szeged között igen sok féle oknál fogva jónak látták a vasuti menetjegyek árát deklaszifikálni, úgy hogy pl. a II. osztályon Szabadkától-Szegedig (42 kméter) 1 frt 20 kr helyett csak 80 krt kell fizetni.

E két város forgalmi érdekeire nézve igen fontosnak látszott — s mint a következmények megmutatták eredményesnek is — a menetjegy árának egy harmaddal való leszállítása. Nézzük most Zombor és Szabadka viszonyát. A távolság a két város között 59 kméter. Egy menetjegy ára a II. osztályon 1 frt 60 kr. Ha a távolság csak négy kilométerrel lenne kisebb, ugy csak 1 frt 20 krt kellene fizetni.

Azt kérdezzük tehát nem lenne-e célirányos a sikeresnek ígérkező lépéseket megtenni olyan irányban, hogy a vasuti menetjegyek Zombor és Szabadka között, Szabadka és Szeged módjára, megfelelő mértékben deklaszifikáltassanak. A deklaszifikációnak magában kellene foglalni Pa-licsot is. Haszon háramolnék ebből a zomboriakra is, Szabadkára is, meg Palicsra is. Egyetlen megyei gyógyhelyünk, hova a haza szorult nép-ség és katonaság is ellátogathatna rövidebb időre, Palicsot ezzel — habár csekély részben is — de mégis emelnők. Ne tessék kérem kicsinyelni, hogy nem milliokról, hanem egy-egy menetjegy-nél — csak krajcáról van szó. Sok kicsi sokra megy s ha mást nem is érünk el vele, hát azt az egyet bizonyosan, hogy egy hozzánk közel fekvő kiránduló helyet hozzáférhetőbbé teszünk ; a deklaszifikálásnak meg az a hatása éppen nem lenne, hogy általa az állam valamit anyagilag veszítene.

Az egyik direkció tehát Zombor-Szabadka-Palics. Menjünk most Zomborból lefelé. Azaz mennének többen a Dunához Gombosra, ha itt is hasonló méltányos intézkedéseket lehetne életbe léptetni.

Csak ki kell egy kicsit kezdeni azt a dunai fürdőt, okvetlen lesz keletje. A kikezdésre meg egészen jó lépés a zombor-gombosi menetjegyek

méltányos leszállítása. Drága az ut oda s így elvéve akad csak itthon maradt vállalkozó, aki megtenné ezt a kirándulást. Az ut Zomborból-Gombosig 80 kr II. osztályon. Bizony 1 frt 60 krt nem igen reszkirozhatnak egy fürdésért azok, akik-től az Isten megvonta Tátrafüred fenyveseit, vagy pláne — hogy nagyot mondjunk — Monaco pálmaligetét.

Most veszem csak észre, hogy nemcsak a turistaság fejlesztésének, a kirándulások előmoz-dításának, meg az itthon maradtak nyári szóra-kozásának érdekei szolgálnak indokul s nyomós érviül a fent kifejtett propezió megszívlelésére s az ez irányban való lépések komoly megte-telére, hanem egészen más okok is, melyek a ha-zulról nyáron elbujdosókat is legalább annyira érdeklik, mint az itthon maradtakat. Ezek pedig azon forgalmi érdekek, melyek Szabadka és Szegednél fenforogtak, hol szintén nemcsak azért deklaszifikálták a menetjegyek árát, hogy a sze-gedi ember olcsón mehessen Szabadkára, illetve a palicsi tóba fürdeni s hogy a szabadkai könnyű szerrel teremjen a szegedi Tiszaparton katonamuzsikát hallgatni.

Zombor forgalma határozottan nyerne, ha Szabadkáig, illetve Palicsig és lefelé Gombosig — a közbeeső állomásokra ilyen árleszállítás a szomszédos forgalomnál fogva nem szükséges — a menetjegyeket aránylagosan leszállítanák. Vi-szont az állam ennek kárát éppen nem vallaná.

Ez az, ahova akartam lyukadni, ez az, amit felszólalásom végével ismételtén bátor vagyok el-fogadásra ajánlani.

Hogy meg lennének tréfálva, meg bámuinán-ak is a boldog fürdőzők, ha hazatértükkor vé-letlenül Szabadkától Zomborig kevesebbet kellene fizetniök ; s hogy örülnék mi szegény maradiak, minorum gentium-ok, hogy eltikkadt nyári esziünk-kei is tudunk olyas valamit kisütni, ami nemcsak a mi keserves itthon maradásunkat teszi majd elviselhetőbbé, hanem nekik, világot körül járt és körül mulatott népségnek s ezzel egész váro-sunknak komoly indokoknál fogva anyagi hasz-nára válhatik.

És most, mikor mindenki nagy dolgokkal foglalkozik, közigazgat, államosít — különben de jó téma ez nyáron legalább nekünk szegény vi-dékieknek, ha nem is a honatyáknak — talán

A „BÁCSKA“ tárcája.

Mai divat.

Ulcáról egy ifjú ember

Az eladó lánykák . . .

Számítási sikerülnek

A gondos mamának.

Kedves a lány . . . jó nevelés . . .

Hisz ez a főkéllék!

Azokban ezt nem keresik

A mai leventék.

Mert hát szépen kihült ám az

Ifjú ur szerelme . . .

Uja! aligha sikerült a

Telekkönyvi szemle!

Révfy Géza.

A KIS JULISKA ERŐS KEZE.

Beszély.

Írta: Lovász Andor.

(Utánnomás tilos.)

Amióta Sándor hazajött a katonaságtól, nem volt nálanál külön legény a faluban. Piros arca csak úgy sugárzott a büszkeségtől, szeméből ragyogott a jókedv s az életerő. Bele s bolondultak a lányok mind. Pedig de sok szép lány van Köményesen! Sándor nem győzte őket eléggé bámulni, azokat a sugár karsu derekakat, azokat a hamvas fros orcákat, azokat a lánggal teljes fényes szemeket, kivált mióta észrevette, hogy őt se nézik rossz szemmel a lányok, hogy aligha lesz egy is,

aki ölése elől ellökje a karját, aki csókja elől elrántsa az ajkát. Az a tudat, hogy ez a sok szép virág mind az ő számára termelt, csak a kezét kell kinyújtania, ha bármelyiket le akarja szakítani, bizony okosabb ember-nek is elkeverte volna a fejét. Jól esett neki, hogy a lányok elkezdették kényeztetni, ő bizony nagy okosan egy esőppet sem ellenkezett. Ha a Jutka táncközben a vállára hajította bársonypuha fejecskéjét, ő ugyan tele sugdosta a fülecskéjét szebbnél-szebb szavakkal, ha pe-dig a Panna átengedte ölelni karsu szép derekát, ő ugyan meg-megszorongatta. Hiszen bolond volna, ha most nem élné világát, most, amikor tele van a szíve a fiatal-ság minden üdőségével, most, amikor minden lányajk édessége neki kínálkozik.

A lányok pedig szívesen kényeztették. Nemesak azért, mert deli szép legény volt, de azért is, mert tud-ták, hogy apja után szép vagyunka néz a Sándorra s amint megtekintélyesedik, mihamarabb csak ő lesz a bíró Köményesen.

Igy hát nagyon jól ment a Sándor dolga otthon. A sok multság gyorsan váltotta egymást. A köményesiek szorgalmas, jómódu nép volt; volt pénzüik elég, de nem zsuporgatták, hanem ha jó kedvük érkezett, nem sajnálták a vendégséget. Olyan vendégség pedig most már meg nem eshetett, amelyikből Sándort kihagyták volna, Sándor pedig nem nagyon kérte magát, nem is maradt el egyről se. Így azután gyorsan repült az idő, hétre hét szaladt, s már hónapok multak azóta, hogy Sándor hazajött. Bezzeg ő észre se vette, de még akkor se vette volna fel, ha a szent ítélet napig így tartott volna.

Egyszer azután beleszólt az öregje:

— No hát, édes fiam, kimulathattad már magadat eléggé. Táncohattál, legénykedtél eleget, ideje lesz már abban hagyni ezt a pillangó életet. Keress magad-nak valami asszonyt, házassádj meg, hadd adjam át a gazdaságot. Nekünk is elég volt, gondoskodtunk rólad, felneveltünk tisztességesen, jól esnék már egy kis pihe-nés. Nézz tehát váson után. Válogathatsz kedved szerint. Ha akarsz pénzeset, ott a Portás Anikó, annak van elég; ha akarsz szépet, ott az Anyos Sárka, annál szeb-

bet keresve sem találhatsz. Ebbe már sem én, sem anyád bele nem szólunk, csak mentől előbb végezz, mert bizony én is, anyád is nagyon megöregedtünk s nem sok időnk marad bennetek gyönyörködnünk.

Sándor, mint aféle jóra való fiúhoz illik, teljes világ-életében engedelmes volt szüleihez. Most is megígérte rögtön.

— Megteszem a kívánságát, édes apám, kész öröm-mel. Meglesz az nemsokára. Eddig még ugyan nem vá-lasztottam magamnak senkit; megvallom az igazat, még nem is nagyon gondoltam rá, de nem baj, hamar készen leszek vele. Akkor azután majd meghálálom édes apám és édes anyámnak mindazt a sok szíveségüket, amivel elárasztottak.

Csak ekkor kezdett Sándor komolyan gondolkodni a házasságról. Amint meg is vallotta s a hogy apja is mondta, biz ő eddig valódi pillangó életet élt, csak olyan virágoknak nézte a lányokat, hogy minden percben má-siknak lopja meg édes mézét. Ez így tovább nem mehet. A lányok is megharagszanak e nagy csapodárságra. A virágnak is van tövise, a galambnak is van epéje.

Ekkor gondolkodába esett azon is, hogy tulajdon-képen melyiket szereti ő legjobban a lányok közül. Hiszen ami azt illeti, szeretni, szereti ő valamennyit, elkedves-kedik ő valamennyinek, eltréfálkodik ő bármelyikkel, — de melyiket szereti igazán, azzal az igazi érzélemmel, melyet szerelemnek neveznek? Ki volna az közülök, akivel megosztaná egész élete minden gondját, de minden örömét is, akinek kedvéért lemondana a többiről s egye-dül neki szentelné hűséges életét?

Arra, hogy gazdag leányt vegyen el, hogy a gaz-dagság által higgye magát boldognak, arra ő nem gon-dolt soha. Hiszen neki magának van elég pénze ahhoz, hogy gondtalanul megélhessen, tudja, érzi a szívében, hogy boldogságához mára van szüksége. Valaki kell neki, akit ő nagyon, de nagyon tudjon szeretni, de aki őt is nagyon, de nagyon szeresse.

A Portás Anikót így már kiejti a számításból. Hiszen nem mondja ő, hogy Anikó nem volna elég csinos leány, derek leány is, de még sem tetszik neki annyira, mint amennyire ő szeretné. Valami van a tartásában,

Mai számunkhoz melléklet van csatolva.

Összeg	frt	kr
693,586	81	
186,380	—	
546,790	92	
176,585	—	
11,423	—	
185,165	—	
208,982	07	
329,566	70	
142,671	05	
39	59	
200	54	
365	74	
380	36	
5,000	—	
30,000	—	
935	—	
2,000	—	
10,000	—	
1,544	63	
1,214	72	
2,532,831	13	
26,968	55	
2,559,799	68	
43,745	72	
2,603,545	40	

frt	kr
00,000	—
9,079	76
7,808	01
7,341	05
6,946	78
7,694	68
951	67
66	03
1,805	74
401	76
4,756	41
28	59
6,569	54

3,450 02

nem egészen haszontalan dolog ilyen apró belügyekkel is törődni.

Ne követeljük tőlünk, hogy mindig a közgazgatás államosításáról politizáljunk — önök persze t. közönség azt mondják, hogy ezt egy vidéki lapról se követeli, csak hogy nem oda buda, ha nem is követelik, mi mégis megteszük sokszor, mikor önök ilyenkor nyáron oly mélyen alusznak — hanem engedjék meg, hogy egy ilyen nyári időben talán megbocsátható — ha nem is eredményes — izgató szerrel lépünk elő, mint a zombor-szabadka-palicsi és zombor-gombosi menetjegyek deklassifikálása, melyet ismételt figyelmébe ajánlunk a városi hatóságnak, a vasúti üzletvezetőségnek és Baross miniszter urnak.

Ha az első kettő megteszi a magáét, a kereskedelmi miniszter urnál, azt hisszük, nem fogunk süket fülekre találni.

Zentai ügyek.

I.

Végezve van azon odíózus ügy, mely foglalkoztatta nemcsak megyénket, hanem melyről tudomást vett az országos sajtó is. Sok helyütt még hozzá úgy tüntették fel a dolgot, mintha a zentaiaknak lenne igazuk s a megyei hatóság lenne a basáskodó. Megérkezett a válasz a belügyminisztertől arra a felterjesztésre, a melyben a megye közönsége a zentai képviselőtestület feloszlását ajánlta. Ebből a válaszból megértetik a zentaiak, hogy az sokkal erősebb elítélése eljárásuknak, mintha a miniszter egyszerűen feloszlatta volna a képviselőtestületet. Kijelenti a miniszter, hogy habár a képviselőtestület feloszlásához „már most is elég indok forog fenn, a törvény teljes szigorát ezuttal még alkalmazni nem akarja“. Ez a végső intelem, ez az utolsó észreterítő, amit a zentaiak nagyon jól meg fognak rágni, mielőtt kénytelen lenne az illetékes hatóság a kiskorukhoz méltó eszközt alkalmazni.

A zentai képviselőtestület feloszlására vonatkozó felterjesztésre érkezett belügyminiszteri leirat így szól:

A vármegye törvényhatósági bizottságának mult hó 9-én tartott közgyűléséből 571. szám alatt hoztam intézett felterjesztésre, melyben Zenta város képviselőtestületének az 1886. XXII. t. c. 61. §-a alapján feloszlását elrendeltem, a csatolmányok visszazárása mellett értesitem a vármegye közönségét, hogy jöllehet az idézett törvényszakaszban foglalt eljárásról már most is elég indok forog fenn, mégis, miután a város önkormányzati működésének megakasztását lehetőleg mellőzni kívánom, a többször idézett törvényszakasz teljes szigorának alkalmazását ezuttal eltekintek, felhívom azonban a vármegye közönségét, hogy a város közönségét komolyan figyelmeztesse, hogy jövőben a törvényt minden tekintetben tiszteletben tartsa és a reá ruházott kötelezettségeket teljesítse, máskülönben az idézett törvényszakasz rendelkezése okvetlenül alkalmaztatni fog. — Budapest, 1891. évi július hó 12-én. Gr. Szapáry s. k.

II.

A Boromisza János polgármester fegyelmi ügyében — ennek minden részletét ismerik olvasóink — hozott belügyminiszteri határozat így hangzik:

A bizottság f. évi ápril hó 20-án tartott ülésében 961. sz. a. hozott azon határozatát, melylyel Zenta város képviselőtestülete által f. é. ápril hó 3-án tartott közgyűlésében 158. sz. a. hozott, s Boromisza János Zenta

város polgármester ellen a fegyelmi vizsgálatot — állását egyidejűleg felfüggesztése mellett elrendelő határozatot, — a fegyelmi vizsgálat elrendelésére vonatkozó, meg nem felelő részének érintetlenül hagyása mellett, a felfüggesztésre vonatkozó részében megváltoztatta, Boromisza János polgármesteri állásába visszahelyeztetni, s fizetését eddigi felfüggesztése tartamára kiadatni rendelte, Zenta város közönsége részéről közvetett felelőssége elutasítása mellett indokainál fogva helyben hagyom.

A mi azt a kérdést illeti, vajjon a II-od fokozat hozott határozat alapján a visszahelyezés tényleg fogantatandó volt-e és az alispán akkor, midőn a helyettesítés iránt nem intézkedett helyesen járt-e el, mihez tartás végett a következőket közlöm:

Ha az I-ső fokozat fegyelmi hatóság a fegyelmi vizsgálat alá vont tisztviselőt az 1886. XXII. t. c. 93. §-nak alkalmazásával, hivatalától egyidejűleg felfüggesztette: ugy e határozat fogantatására az illető törvényes közeget feltétlenül kötelezetnek tekintendő. Viszont azonban a II-od fokozat hatóság is igényelheti határozatának végrehajtását, mert a midőn a törvény az I-ső fokozat határozatot módosító II-od fokozat végrehajtását a határozat jogerőségétől függővé nem teszi, nem lehet feltenni azt, hogy a törvény a felsőbb hatóságnak kevesebb jogot akart legyen biztosítani, mint a mennyt az alsóbb fokozat adott.

Miről a vármegye közig. bizottságát a folyó évi június hó 15-én 1820. sz. alatt kelt felterjesztésével bemutatott iratok visszaküldése mellett további eljárás végett értesitem. — Budapest, 1891. évi július hó 8-án. Gr. Szapáry, s. k.

Helyi és megyei hírek.

Sándor Béla főispán ur e hó 15-én délután érkezett meg Bajáról, a hol 13-án délután az állandó választmány ülésén elnökölt; 14-én megtartotta a számonkérésüket, elnökölt a közigazgatási bizottsági ülésén, és délután több ügy tárgyalása végett rendes közgyűlést tartott.

Katonai szemle. Pfeiffer Károly báró altábornagy, a XXXII. gyaloghadosztály parancsnoka és Laban Rezső ezredes, a cs. és kir. 23-ik gyalogezred parancsnoka, a 23-ik gyalogezred 1. zászlóaljának megismerlése végett vasárnap este Zomborba érkeztek. Az altábornagy egy, az ezredes három napot töltött városunkban.

Püspöki titkár. Brankovics patriárka az újvidéki szerb püspökséghez Sakrak Szergiusz udvari szerzetest, a bezdini kolostor tagját nevezte ki püspöki titkárrá és szentszéki jegyzővé. Sakrak tisztán beszél magyarul és igen művelt pap.

Kinevezés. Sándor Béla főispán Nikolits Izidort, végzett jogászt, megyei közigazgatási gyakornokká nevezte ki és szolgálatára a központa rendelt.

Átnyelzés. Dr. Hirman Ferenc almai járási közigazgatási gyakornok s tb. szolgabíró szolgálatára a központa rendeltetett.

Pályázat van hirdetve jövő hó 15-iki határidővel az Újvidék szab. kir. városnál üresedésben levő rendőrfőkapitányi állásra.

Gyásmsze Haynaldért Zomborban. Apát-plébánosunk a következő sorokat volt szíves beküldeni: Főmagasságu és főtisztelendő dr. Haynald Lajos a szent római egyház áldozár-bibornoka, a kalocsai és bácsi törvényesen egyesített egyházmegyék érseke, 6 cs. és apostoli kir. felségének valóságos belső titkos tanácsosa, Zombor sz. kir. város diszpolgára, aranymiséző áldozár, stb., stb., folyó hó 4-én elhunytan, magyar kath. egyházunk és hazánkat kimondhatatlan gyászba borította. A kik ismerték őt, — és mi mindnyájan tudjuk, hogy ő, a miug éit, az anyaszent-egyház iránt való gyermeki engedelmséggel és hű ragaszkodásával, a hazának önfelelő szeretével, alapos tudományosságának, szellemességének messzebátó hírével, könyörülettel s szívének bámulatos cselekedeteivel, az egyházi, politikai, társadalmi életben kimagasló, az ellentéteket oly simán kiegyenlíteni tudó nagyhatású szereplésével fényt terjesztett a hazában, dicsőségét

az ő kevély hidegségében, ami miatt nem tudta őt megszeretni. Az a léány nagyon látszik tudni, hogy az apjának ugyancsak van mit a tejbe aprítani, de mutatja is ezt még a tekintetével, a magasan hordott fejével. Az ilyen léányt nagyon veszedelmes dolog feleségül venni, mert aztán többet találna követelni, mint amennyi a férje urának tetszenék. Vegye hát csak el Anikót más, aki jobban rászorul arra, hogy vele vesződjék, ő bizony senki szép vagyonaért nem hoz veszedelmet a házába.

Ilyen tanakodás közben lassan kísért a fűzbe. Gyönyörű szép májusi délután volt, a tavasz már teljes pompájában ragyogott, a mezei virágok milliói illatossá lehelték a levegőt. Milyen szép itt minden! A kőményesi patak tiszta vize lassu susogással tünik el a reáhajló fűzek sűrű ágai között, a parton egész kis égfoltokban kéklik a nefelejés. Milyen édes a tiszta tölve levegővel teleszivni egészségétől duzzadó tüdejét!

Atmet a patak hidján a szigetre. Ott kikeresett magának egy árnyas helyet, hova csak alig szűrődtek át a reszkető napsugarak, ledobta dolmányát a puha fűre s leheveredett.

Itt gondolkozhatik kényelmesen. Az a néhány szerelmes madárka, mely a feje fölé hajló ágakon vigan csintalankodott, nem fogja őt zavarni gondolataiban. Talán még segítségére is lesz.

Gondolatai önkénytelenül oda fordultak arra a másik léányra, akit apja említett. Epen itt, a fűzben, itt ismerkedett meg vele először. Akkor ősz volt, alig, hogy a katonaságtól megjött, néhány napra reá, mulatságra jöttek ki a kőményesi léányok, Anyos Sárka is itt volt. Négy év előtt, mikor Sándort besorozták, Sárka még olyan kis lány volt, hogy Sándor számba se vehette, most, hogy viszontlátta, meg se ismerte. Milyen gyönyörű hajdon lett belőle! Neki volta legbárbonyabb naja, a legkarcsubb nádszál termete, neki volt a legpirosabb kicsattanó ajaka. Hát még azok a gyönyörűség ábrándos kék szemek, a mikbe szívdobogás nélkül nem lehetett beletekinteni, a melyekbe úgy beleszédült az ember lelke!

Szegény léányunk nagyon rossz dolga volt a télen. Anyja sokáig betegeskedett, Sárkának őt kellett ápolnia,

nem nagyon lehetett ott, a hol a többi lányok mulattak. Sárkával találkoztott Sándor a legkritikábbban a lányok közül, többnyire a Telepi Zsuzsiéknál, aki ott lakott a Sárkáké szomszédságában, s aki Sándornak unokatest-vére volt anyai ágról. Oda gyakran átlátogatott Sárka. Talán ha többször láthatta volna, bizony nem tudom, nézett volna-e még a többi lányra. De ami keveset beszélt is vele, abból is láthatta, hogy Sárka nem épen rossz szemmel néz reája. Kicsit szomorú volt mindig, hiszen legnagyobb vigágában is keresztül csillogott szemek az édes anyja iránti aggodalom. De ez a szomorúság is jól állt neki, könnyes tekintete annál ragyogóbb, fehére a szemé annál halványabb volt! S bánatos szava úgy hangzott, mint a győtrött kis galamb felénk pihegése.

De azóta édes anyja egészen fölépült betegségéből. Sárkának tüde tekintete, ragyogó arca hirdette azt a legjobban. Azóta hallotta Sándor azt az édes ezüstös kacagását, a mi úgy belopózik a fülön át a szíve közepébe, hogy ki nem kergetheti onnan napokig.

Ez, ez az édes kacagás, ez kell neki. Ez fogja megédesíteni az ő egész életét. Hát még milyen édes lehet az a két cseresnye-piros ajak, milyen boldogság lehet azoknak a meleg edességét szívn sokáig, halálig!

Hirtelen felült, úgy nézte azt a két csokolódzó gerlicet ott a fa tetején. Szinte tudtam, hogy milyen hőbortos gondolatokra fogják csavarni ennek a szegény fiúnak a fejét! Homlokában forró szédülést érzett, atkarolta félkézével a fát, fejét oda hajtotta kérges derekára s úgy nézte őket sóvárgó csillogó szemmel.

— Milyen édes lehet, milyen édes lehet! suttogja kábult gyönyörrel.

Ó, soha sem gondoltam volna, hogy ezek az ártatlan madárkák a szívének milyen kerítői lehetnek! Hogy ezek oly gondolatokat süghatnak az ember lelkébe, a mitől két szív örökre összeforr?

Holnapután piros pünkösdi napja lesz. Aznap délután ősi szokás szerint nagy mulatság lesz a kőményesi fűzben. Az egész falu apraja nagyja mind kinn lesz, már délben kezdik sütni a nyársra huzott ökröt, estebéd után a fiatalok táncra kerekednek. Milyen nagy vigág

szerezte a magyar névnek a külföld előtt. A feledhetetlen áldott lelkű főpásztornak halála fölött való gyászban méltán osztozik velünk az egész magyar haza minden rendű és rangú közönsége, felekezeti és nyelvi különbség nélkül; — s habár édes hittel hisszük, hogy fényes erényekkel ékeskedő lelke elnyerte már földi szenvedései és küzdelmei örök jutalmát: kötelességünk mégis nekünk, itt maradtoknak, az ő elárvult fiaiak Isten irgalmához folyamodni az ő lelke legteljesebb üdvéért. Miért is hivatalos tisztelettel kérem városunk kath. közönségét, miszerint dr. Haynald Lajos elhalt érsekünk lelkenyugalmaért a helybeli római kath. templomban folyó évi július hó 21-én reggeli 9 órákor tartandó ünnepélyes gyászisten tiszteletlen megjelenési sziveskedjék. — Zombor, 1891. évi július hó 16-án. Fejér Gyula, apát-plébános.

Választás. Szabó Gyula, Monostorszegh község irnokává választott. — Megbízta egyúttal a végrehajtói munkák teljesítésével.

Temesvári kiállítás. A délmagyarországi mezőgazdasági kiállítást rendező bizottsága megyénket is meghívta az é. h. 19-én tartandó megnyitási ünnepélyre.

A vasárnap. Holnapután lép tényleg életbe a vasárnapi munkaszünetről hozott törvény. Ezt a törvényt tulajdonképen az Isten hozta s az emberek szentesítették. Ez a törvény évezredek kereszttől főnállott s végrehajtásáról, más művelt nemzetek már régen gondoskodtak. Ez a törvényt, az iparnak nevezett ember-verejtekkel élő moloch, a porba vetette. A humanizmus fölemelte a porból és megisztította. Ott ragyog a többi humanus törvény között, üdén, fényesen, mint a teremtes hetedik reggelén az Isten kezében. A törvényhozók, azt mondják rá: „szent!“ A munkások azt mondják: „áldott!“ A hetedik napi munkaszünetet megpróbálták már a franciák tiszteletteljesen változtatni. Nem ért semmit. Az ember testalkotásának nem felelt meg. A munkás fáradt maradt; az erők megernyedtek; az elcsigázott test a munka gyötrelmében gyorsabban sietett a pusztulás felé. A hetedik nap az igaz, a természetes, az áldott. Ezt azelőtt csak a biblia tanította és a vallások. Ma már tanítja a természetudomány is. 1891. július 15-ike a magyar parlamentnek magas humanus érzését hirdeti. A politikai gyásznapok közül úgy emelkedik ki, mint a karácsony az ünnepek közül. Krisztus a latrok közül. Az ezennél ránk virradó vasárnapok meg vannak szentelve a törvényhozás által s meg van általa szentelve a pihenő árnyék, amelynek ölen minden hetedik napon üdülést talál a besületes, a méltányolt munka. A munkaszünetről szóló törvény végrehajtása rendeltetést már közöltük egész terjedelmében. Abban megvannak állapítva a kivételek azokra, akik vasárnapokon részben vagy egészben folytathatják az üzletiket.

A Haynald-alap. Egy sajtóhíba következtében a hírlapok tévesen közölték azt, mintha a Haynald alapnak — mint általános örökösnek — az elhunyt Haynald bíboros végrendekezése folytán csak 600 frt jutna. Egészen megbízható forrásból közlik hogy a Haynald-alap legalább is 600 ezer frtot fog örökölni s hogy így a kiválóan népművelésügyi célok előmozdítására létesített Haynald-alap legalább is 1 millió 200 ezer frtra fog emelkedni.

Honvédeink őszi fegyvergyakorlatát — mint már jeleztük — a jövő hó 19-én kezdődnek s 35 napon át tartanak. A gyakorlatokra vonatkozó rendelkezések a napokban már megérkeztek. Ezek szerint a zombori és az újvidéki zászlóalj aug. 19-ől 29-éig az állomáson maradnak s kezdik meg a bevonuló tartalékos legénységgel a gyakorlatokat; e zászlóalj azután Szabadkára megy, a hol a szabadkai zászlóalj együtt ezredkötelekre lép s itt 6 napon át gyakorol, majd Szegedre s onnan Lugosra mennek, előbbi helyen ismét 6 napot, míg az utóbbi városban a gyakorlatok idejének hátralevő részét töltik. A Szabadkától Szegedig, s hazajövet Lugostól Rékásig terjedő utat ezredünk gyalog teszi meg.

A hétfői lapok. A vasárnapi munkaszünet következtében a budapesti lapok elhatározták, hogy hétfőn déli 12 óra előtt lapot nem adnak ki. Hétfőn tehát nem olvasunk pesti lapokat. Ezzel szemben azt igérik, hogy a hétfőn délután megjelenő lapok már olyan terjedelemben fognak kiadatni, mint a többi napok lapjai.

lesz akkor! Sárka is ott lesz, táncolni fog vele kivilagos kivríradt. Akkor majd lesz alkalma megmondani, hogy csak őt szereti, csak őt fogja szeretni holtomiglan, holtomiglan. És kéri fogja őt édes unszóval, szeresse ő is őtet, legyen az ő aranyos kis felesége!

Késő este volt, mire Sándor a fűzbe haza érkezett. De sem az éjjel, sem másnap nem volt meg a nyugta. Az a gondolat, ami úgy belopta magát a szívébe, kikergette a régi jó nyugalmát. Gondolatai csak ott kalandoztak a piros pünkösdi estéjén, meg azon, ami azután fog következni.

Végre megjött a piros pünkösdi napja. Sándor órákhozott ott ögyelgett a patajdí utca környékén, tudta, hogy Sárkának arra kell jönnök, ha a fűzbe mennek.

Valahára azután megnyilt az Anyosék házában kapuja. Sándor, mintha véletlenül éppen arra járt volna, csatlakozott hozzájuk.

Jaj de szép volt a kis Sárka! Az az ingerlő fehérgyöngyös pártá, mely fekete fűrteit leszorította, majd észét vette Sándornak.

Hát az a vidám, napsugaras tekintet, amivel őt Sárka üdvözölte! Mosolygó piros ajkai egész uton vigan csicseregtek, legalább Sándor annál kényelmesebben bámulhatta őket, nem kellett neki magának beszélnie.

Künn a fűzben már járában folyt a mulatság. A sziget bejáratánál a kis hid fölött valóságos diadalkapu volt kareus fűzágakból fonva, sűrűn telegatva lobogó tarka kendőkkel. A fák közül messire kiviláglott a magas sátrak fehér ponyvája, mik alatt a hosszú asztalok már terítve vártak józói ökörsültre.

Egy széles tisztás közepén pedig ott párolgott a nyársra huzott ökr. A tüzet már kioltották alóla, négy-öt pirosposztag asszony nyesegette a zsíros falatokat, néhány széthessegetve a bámész nyitászó gyermekrajt.

Az egész sziget szinte feketélt a nagy ember-sokaságtól. A kicsinyek sikoltozó zivaja, a nagyok vig kurjongatásai a tulpartra kergették a sziget csendes

Melléklet a „Bácska“ 54-ik számához.

A piac vasárnapja. Vasárnap nyugodni fogunk a kofák s nem lehet majd alkalmunk a templom előtti téren a megszokott zsvajt hallanunk. Különben annál nagyobb erőt meríthetnek a hétfői mulatságra. Mert nemcsak a szegedi kofáról áll az, hogy paprikás a nyelve, a szája meg szappanos, azért csúszik oly féktelenül. A piacok szüneté vasárnap reggel 6 órától hétfő reggel 6 óráig tart. Figyelmeztetjük háziasszonyainkat, hogy ezután szombat gondoskodjanak a vasárnapi piaci szükségleteiről is, mert a rossz háziasszonyon ilyen körülmények között könnyen megeshetik, hogy nem kap vasárnap levesbe való zöldséget.

Az iparosok árucarnoka, mint szövetkezet igazgatósága az e hó 15-én tartott ülése alkalmával a szövetkezet titkárává egyhangúlag Karher Károlyt választotta közép keresk. iskolai tanulót választotta meg.

A zombori alsófoku ipar- és keresk. iskola évzáró ünnepe e hó 12-én, vasárnap tartott meg. Maximovits Szilárd ipariskolai bizottsági elnök emelkedett szellemi, buzdító beszéde után az intézet legkiválóbb tanulói között kiosztott a „Koczik Lajos“ féle 2000 ftos és a „Schäffner József“ féle 500 ftos alapítvány kamataiból beszerzett 25 drb arany. Játalomban részesültek Amon Béla 5 drb., Praezner Nándor, Firány Pál és Glisszer Dániel 3—3 drb., — Székely Ede, Littvay Alajos, Budimac Márton és Eibach Konrad 2—2 drb., — Probojevits Antal, Cezner Jakab és Faragó József 1—1 drb. arannyal.

Kardpárbajt vívtak kedden dr. G. I. ügyvéd és dr. Sz. V. ügyvédjelölt a közös hadseregbeli lakotanya helyiségében, mely utóbbi súlyos sérüléssel végződött. Dr. Sz. V. ugyanis már első összecsapásnál erős vágást kapott a homlokára, mely vágás az arcát is érte. — A párbajt pörben történt összeszólalkozás idézte elő.

Szent-Istvánnapi ünnepély. A n.-palánkai önkéntes tüzoltóegylet által f. évi augusztus hó 20-án rendezendő Szent István napi ünnepély érdekesebb műsorral egyelőre következéket közölhetjük: Az ünnepély a gözhajó állomásoknál a szigeten és töltszen fog megtartani, 100 lakik fényesen kivilágítva a közönség rendelkezésére állandó, szintugy a gözkomp és egy csavargó. Ezekről és a parttól fogja a közönség végig nézhetni a szép ünnepélyt; lesz pedig: nagy tűzijáték, faklyas menet a vizen, a palánki dalárda hangversenye, „a zengő angyalok“ és „az éneklő habléányok“, élő képek énekekkel, léggömbök feleresztése, „a Duna folyam csillagjai“, „Szent-István király megkoronáztatása“ előkép, zenehangverseny, virágünnepély, görög tűz, lámpion és villanyvilágítás, végül pedig tánc.

A golyák. Két szép golyamadár sétált be a napokban a város háza udvarára. Hogy azonban mindenemű pikáns irányu magyarázatának azonnal elejét vegyem, jónak látom hozzátenni azt is, hogy a fiatal családok eme vendégeit egy drombó vezette be, — tehát korántsem akartak hivatásukhoz illő látogatást tenni. Ellenkezőleg, ezeket a jámbor madarakat egy speciális foglalkozásra akarja használni a város és azért határozta el azok alkalmaztatását. (Nem tudjuk, kinevezés, avagy választás útján jutottak-e hivatalukhoz?) Nevezetesen az a mindennapi terzene ott a mi korzónkon, a mely az első napokon még — Isten neki! — amolyan idyllikus szerepnek tűnt föl, most már (a városatyák hivatalos tapasztalatai szerint) mindinkább elfajult, ugyannyira, hogy már-már a setalokat beszagittatja ma csakzenének tünik föl. Ezekre a zenészekre meg hiába parancsol rá a tekintetes törvényhatóság, hiába küld nyakukra végzéseket a rendőrség, sőt a végrehajtó sem bír velük, de egyáltalán teljesen képtelen csak valamit is tenni velük szemben a város eddigi létszámú tisztikara. Nos hát, határozatba ment a tisztikar létszámának kettővel leendő fölemelése, mely két újabb tisztviselőnek egyetlen föladata lesz odabátni, hogy ez a félbushozott mindennapi hangverseny minél előbb megszűnjön (céljuk elérése után teljes fizetéssel nyugdíjaztatnak). És ezt a két állást töltötték be — minden előleges pályázati hirdetés nélkül — a „Z. és V.“ boesassa meg) — a mi két fiatal golyánkkal. A fiatal urak hivatalos méltósággal sétálnak ki egy drombó kísérete mellett mindennap a korzóra

és ott nagy buzgósággal látnak földadatukhoz. Mondják oly erős a tekintélyük, hogy csak egy pillantást kell rá vetniök az árokból excomunicált zenészre, hát az menten berántja a nyakát és elő se buvik hamarjába. A legtöbbször úgy kell a drombónak vagy a rendőrnök elővonszolni a „gazag“-t, hogy aztán a statáriumot tartók egyike igazságot szolgáltathasson neki terjedelmes csörrével. — Azt mondják, hogy a város régi tisztviselőinek is szörnyű mód emeli a respektusát a két jövevény, olyannyira, hogy egyik-másikkal már alig lehet szóba is állani. — Noiszen, ti a korzónak éjjelbőgő cirkusai, tittó a végőrárok! (Bizony kár olyan kicsibe venni — tisztelt barátom — az új „hivatalnokok“ működését, mert hát igaz, hogy furesának elég furesa a dolog, de — ugyiltszik — praeticusnak is elég praeticus. — Szerk.)

Bácsból írják: Ö eminentiája bíboros érsektünk s bácsi püspök temetése alkalmából Bács közséje 10 tagu küldöttség által képviseltette magát, kik is jegyzőkönyvileg adták át a káptalannak a közséje részvét nyilatkozatát. Ez alkalommal Ertl János fia bácsi érsek-uradalmi nagybérlők az Oeminentiája akaratára folytán elmaradt koszorúk megváltásaként 200 frtot adományoztak.

Az adai véres eset. A „Pesti Hirlap“ a következőket írja: Adán a napokban dr. Hodik János ügyvéd házában néhány vendég tulságosan jól mulatott. A mulatozás közben Jablonszky Miksa adai főjegyző és Kiss Zsigmond csendőrpáncsnok valami fölött összeszólalkoztak. Erre Mikosevits Lajos rendőrfelügyelő, a főjegyző jó barátja kardot rántott, Kissre rohant, kit súlyosan megsebesített. De a csendőrpáncsnok is kardot rántott saját védelmére, mire Jablonszky és barátai kiragadták kezéből a fegyvert. Kiss ezután elfutott, sebéből patakzott a vér. A kaszárnyából csendőroket hozott, bekísértette a főjegyzőt, kit azonban a kihallgatás után, Matkovics főszolgabíró személyes közbenjárására és kezessége mellett szabadon bocsátottak. Mikosevics rendőrfelügyelő azonban most is őrizet alatt van. A kínos eset igen nagy feltűnést keltett. Zsvkovics csendőrhadbíró és Bányai hadnagy Szegedről Adára érkeztek és szigorú, pártatlan vizsgálatot indítottak. — Eddig a „Pesti Hirlap“. Ezen információk azonban teljesen tévesek, s teljesen megbízható kézből vert értesülésünk szerint a leirat egészen elferdíti az esetet. Jablonszky Miksa adai jegyző és Mikosevits Lajos rendőrfelügyelő ugyanis éjtél felé, — hallván, hogy dr. Hodiknál mulatnak, — tértek be nevezett ügyvéd házához. Jablonszky és Kiss csendőrfelügyelő, ki ott volt Hodiknál, nem a legjobb viszonyban éltek s így Jablonszky a belépéskor külön nem is köszönt Kissnek, sőt ez utóbbi „jó napot“-jára azt felelte, hogy nem ismeri. Kiss erre óriási dühbe jött, szitkozódott, kardját kirántotta s azt mondta, hogy összevagdálja Jablonszkyt. A kardot kicsavarták Kiss kezéből mielőtt sújtott volna, valamint kivették Mikosevits kezéből is a kardot, ez utóbbi, természetesen jegyzőjének kelt védelmére. Kiss erre távozott, de a folyosón találkozott ismét Mikosevicsel, kit ekkor kardjával megvágott s azután kiugrott az ablakon, betörte a ház kapuját és csendőrdőrként ment. Visszatértek, dacára a tiltakozásnak, letartóztatta Jablonszkyt és Mikosevicsét. Ezek később természetesen szabadlábra helyezték. — Ez a tényállás, melynek komoly fejleményei lehetnek, s melyek méltán igazolomban tartják Ada közséje lakosságát. — Ebből következik, hogy nem Mikosevics rántott először kardot, nem ő sebesítette meg Kiss csendőrpáncsnokot, hanem ellenkezőleg a kínos jelenetnek okozója Kiss indokolatlan magaviselete volt; Kiss vágta meg később a folyosón a jegyzője védelmére kelt Mikosevicset s nem megfordítva. Nincs okunk kételkedni levelezőnk előadásának teljes hitelességében s ily körülmények között példás büntetésre méltó Kiss csendőrpáncsnok, aki az egész eset okozója. A „Pesti Hirlap“ ez állítása tehát, hogy Mikosevits kardot rántott, Kissre rohant s azt súlyosan megsebesítette nem áll. — A megyei hatóság megtette a szükséges lépéseket, miket annak idején közzölni fogunk.

Határozatosság. A garai határozatossági ügyben a szabadkai kir. törvényszék a helyszíni tárgyalást aug. 16-ára rendelte el.

Eljegyzés. Dominits Gyula a budapesti Ganzgyár tisztviselője, eljegyezte Sánta Dux Etelka urhölgy leányát, Ilka kisasszonyt Bácsban.

Vád alá helyezett pap. Stelcerz Frigyes kiszácsi evang. lelkész az újvidéki kir. törvényszék által, hatóság elleni erőszak, hivatalos táviratítók megsértése, hatóságok elleni rágalmozás és becsületsértés miatt II. fokban a kir. tábla által jogerős határozattal vád alá helyezett, a mai nap állásától Belohorszki Gábor főesperes által felüggesztetett, s helyébe esperességi segédlelkész rendeltetett ki. — Ismeretesebb közönségünk előtt a nevezett lelkésznek viselt dolgai, a ki a vármegye főispánjától kezdve, az összes vármegyei tisztikart a sajtóban gyalázatos módon meghurcolta, amelyért a nevezett ezáltal utólrta őt is.

Zöld gyümölcs. Idén bőviben vagyunk a gyümölcsnek, jóllakhatunk mindegyikfélelől elegendőképen. A bő termés azonban nem gátol meg egyes lelkiismeretlen egyéneket attól, hogy még éretlen állapotban ne hozza a piacra gyümölcsöt. Csakhogy a rendőrség figyelemmel kíséri az árusokat, a városi fő- vagy alorvos gyakrabban megvizsgálja az árukat, és innen van az, hogy néha véka számra kerül megsemmisítés végett gyeppemsteri kézre az elkobzott gyümölcs. A kofáknak, avagy egyéb árusoknak természetesen nincsen inyenre ilyenkor a dolog, sőt a suszterinas is sóvár pofával fordul a lefoglalt almák felé, de ez az intézkedés határozottan mellőzhető, különösen a mai bő gyümölcsű napokban, pláne a mikor a napilapok már koleraszagot is éreznek.

Garai sóstó. Tudják olvasóink, hogy Schleicher Antal bajai mérnök haszonbérbe vette Gara lécsapástól sóstávtát, oly kötelezettség mellett, hogy azt lecsapolás által művelhetővé teszi, gyümölcsöst létesít s ott megfelelő gazdasági épületeket emel. Ennek fejében 12 esztendeig ingyen birandja nevezett területet, a következő 12 esztendeig pedig 3—3,000 frt haszonbért fizet. A lecsapolási munkálatok kivitele azonban elutasított azért, mert nevezett mérnök tervében a sóstó körüli birtokosok érdekeit nem vette figyelembe s a vízlecsapolások által vízmentessé tette volna ugyan a tavat, a többi birtokosok azonban a helytelen vízvezetés folytán nagyobb károkat okozott volna. Mint értesülünk nevezett mérnök most újabb tervet dolgozott ki, melyek nemcsak a tó gazdaságilag művelhetővé tételének, hanem az összes érdekelt birtokosoknak érdekeit vannak hivatva kielégíteni.

Monstre-felebbezés. Jankováról egy 2500 aláírással ellátott fölebbezés adtak be, hogy az ottani kántori állástól a kiségitő tanítói állás elválasztassék. Ilyen értelmű határozatot hozott ugyanis Jankovác közséje. A megyei hatóság ezen határozatot föloldotta s a megyei határozat ellen fölebbeznek most a jankováciak. Indokul egyebek közt azt hozzák föl, hogy a 8000 katholikussal bíró Jankovác kántora annyira el van halmozva teendőivel, hogy tanítói funkcióknak lelkiismeretesen eleget nem tehet.

Csataalján e hó 15-én (die septima de positione) tartatott meg a gysz-isteni tisztelet dr. Haynald Lajos bíboros-érsek lelke enyhülteért a hívek tömeges részvéte és mély áhitata mellett.

Csöd. Csirkovics Dusan újvidéki kereskedő ellen eső nyitattott; csődb. dr. Devich László kir. törvényszéki bíró, tömeggondnok dr. Kohn Károly újvidéki ügyvéd. Bejelentési határidő szept. 5, felszámolási szept. 15.

A gyógyszerészyakornoki vizsgák a budapesti tud. egyetemen a jövő hó végén fognak megtartatni. Jelentkezni augusztus hónap elsejéig lehet, Lengyel Béla egyetemi tanárnál, a vegytani intézetben. — A budapesti tudományegyetemen — a mint a statisztikai adatok mutatják — nagyon megcsappant a gyógyszerészyakornoki vizsgára jelentkezők száma, a minek oka abban keresendő, hogy a szigorított szabályzatok a yakornoktól hat gimnáziumi osztály végzését kívánják meg.

Krusevlyai iskolák. A közigazgatási bizottság ártir a megye alispánjához, hogy utasítsa Krusevlya községét második tanterem s így második tanítói állás rendelkezésére vonatkozó határozat hozatalára.

madárkát, honnan bámulva szemlélték ezt a szokatlan látványt.

A középső, legnagyobb sátorban egyszerre megszólalt, a cigány muzsikája. Ez azt jelentette, hogy ott már talála van. Itt volt a közséje színe java, az asztaltól ült a jegyző a bíróval, azután a többi jobbmódúak, az érdemes előjáróság, a falu vénei. Ide asszonyok fiatalnak nem jutott hely, azok már a többi sátorban szorultak.

Nem is nekik való hely ez. Mit hallgassák ők, miképen közölni fel a bíró cifra mondokájával a tekintetes vármegyét, melynek atyai gondosságának köszönhető községük jó módja, miként a jegyző ur a derek előjáróságot s azután egymást össze-vissza, eldieserve nemcsak a maguk személyes jó tulajdonságukat, de még minden őseik emlékeztében megtartott derek eszelekedeteit.

Már csak jobb lesz azokban a kisebb sátorban. Itt azután igazabb az élet. Itt már nem mondóknak, de annál többször mókáznak, ki is hallatszik messzire a leányajkák szünetlen kacagása.

De itt nem is tart a falatozás olyan sokáig, mint oda át a nagy sátorban. Az a sok tüzes lábacskák csak alig tűrtözetheti magát, szinte toporzékolnak a szűk asztal alatt. Kaloda ez nekik!

Jól tudják azt az öregek oda át. Hiszen valamikor ők is voltak fiatalok. Az igaz, hogy már régen volt, de ha még tisztere régebben lett is volna, annak az édességét el nem felejtik teljes világ életükben.

Megtartják a muzsikát még egy kis ideig, a mig nekik dukál, akkor azután átengedik a fatalságnak, hadd mulasson már most az is. Maguk meg aztán ugy egyenkint kiki szállingóznak a kerek letepert tánchelyre, hadd nézzék azoknak a mulatását is. S ha visszatérnek a nagy sátorba, szinte kipirult az arcuk attól a jókedvtől, attól a nagy vigasztól, amit ott láttak. Még talán azoktól az édes emlékektől, amik ott születtek!

A nagy kerek térség fehér padokkal volt körül rakva. Az egyik végében pedig széles asztalon messzire mutogatta nagy fekete homlokát a „legények hordója“,

körtlve az apró pobarak egész regimentjével. Itt lo-csolgatta fel torka szárazságát a táncról pihegő fiatalság.

Sándor kiáltó jékedvényben volt. Ott dobogott nagyokat kurjantva a cigányok orra előtt, hadonázó karjaival néha-néha majdnem a torkába ütötte a klarinéttal a kerekékpő klarinétos fogaik. De lehetett is jókedve, Sáríkat alig eresztette ki a keze ügyéből, mihelyest valaki letette, már ő elébe penderedett délceg természetével s ugyancsak forgatta aztán egész az elszedülésig.

Sáríka pedig szivesen táncolt vele. Odahajlított a lilikomkarját a Sándor nyakára, villogó szemével oly édesen, oly bízatóan nézett a szemébe. Csókra csücsüritett piros ajka mintha csak kínálkozott volna, mintha csak mondta volna: itt van, nesze, vedd le róla azt az édességet, a mi után epedsz, oltasd vele azt a szomju-ságot, ami úgy kínozza a lelkedet!

És Sándor a mint ott érezte nyakán annak a fehér puha karnak illatos melegségét, a mint ott érezte szemében annak a másik két szemnek dejes világot, megtelt a szíve telidesteli gyönyörrel, boldogsággal. Ugy ragyogott az arca, mintha kiáltani akarna: ide nézzetek, én vagyok a legboldogabb ember az egész világon!

Nem tudjátok ti azt, mikor egy boldog szerelmes szeretve tudja magát! Szeretné lelkét, mint egy nyitott könyvet, kitárni az egész világ előtt, hadd olvassák annak ragyogó betűit! Pedig tudja, érzi, hogy ezt a titkot, ezt az édes, fétve rejteteget titkot nem szabad megtudnia senkinek, ezt a kincset, annak az édes pernek mennyei gyönyörűségét, mikor először kimondja, hogy szeret, nem szabad másnak megizlelnie, csak annak, a kit szeret!

Gondolatai már ott jártak azon az epedett boldogságon, ami az övé lesz. Mikor majd magához szoríthatja ezt a gömbölyű keblet, lihegő gyönyörrel, mikor majd elboríthatja ezt a csábító piros ajkat lángoló csókjainak millióival!

Óh, milyen ésszeszűtő gondolat ez! A muzsika mindig szilajabban, a tánc, a dobogás annál szilajabban járja. A pobarak is gyorsabban keringnek kézzől-kézre,

a szemek mindinkább tűzesebben villognak, az ajkak annál forróbban libegnek.

Ott érzi nyakán Sáríka forró lehelletét, s a mint hozzá hajlik, meg-meg őrzi arcát hajának lágy selyme. Szívét villanyos tűz futja át, szeméit láng borítja el, tekintete előtt összefut a világ, — egyszerre göresösen átkarolja azt az édes lányderekat s egy hangos csókot csattant ajkaira.

Egyszerre elállt mindkettő szíverve. Rémltlen tekintetek egymásra s a következő villámgyors pillanathban ott csattant a Sáríka puha keze a Sándor piros arcán!

Ami ezután történt, arra alig emlékszik. Fátalos tekintettel nézett utána, látta, mint rohan anyjához, mint roskadott le halott haloványan annak karjai közé, mint cipeli anyja gyorsan a fűzes fái közé.

Az a nagy dobbanás, amit a szíve abban a nagy percben ütött, mintha egyszerre minden meleget kivett volna a lelkéből. Tagjait jeges fázás futotta át. De arca égett, lángolt, mint a fehéren izzó parázs!

Nem, nem attól az ittétől. Hiszen az nem fáj. Hanem az a nagy szégyen! Ennyi ember előtt! Mindenki hallotta, mindenki látta!

Révedező szemmel nézett körül. S minden areon, minden tekinteten ott látta az ő szégyenét. Az, aki vi-gyorgott, az, aki ijedten nézett reá, az, aki bémoló pofával meredt reá, mind, mind az ő szégyenét kiáltotta némán a szemé közé!

Iszonyú keserűség lepte meg a szívét. Aztán fel-kapta dacos büszke fejét, vérbeborult szilaj tekintettel hársányan kiáltott oda a cigánynak!

— No hát, csak azért is! Huzd rá a legesleg-vigabbat!

Azzal széttárta izmos karjaival az előtte állókat, oda rugtatott a Portás Anikó elé:

— Mienk a világ, sose halunk meg!

És tombolt kivilágos kivríradt.

(Végé köv.)

Leköszönés. Horváth Máté felső-szt.-iváni jegyző benyújtotta állásáról való lemondási kérvényét.
Elhunytak névsora 1891. július 11—16-ig. 1891. július 11-én: Varga Vilma Mária, törvtelen gyermek, 10 éves, Szelenecse 198. Deutsch szül. Művez Riza, 24 éves, Belváros 575. Vitkovits János, 6 napos, iparos leánya, Szelenecse 385. — Julius 13-án: Skribesteyi Rigycsky István, 64 éves, nyug. főmérnök, Belváros 77. — Julius 14-én: Anasztaszits Brankóné, 75 éves, Szelenecse 378. Kunits Nitya, 85 éves, földmives, Bukovác-szállás.

Bács-Bodrogh vármegyei élet 1848 előtt.*

Töredék emléklapjainból.
 — Irta: Grosschmid Gábor. —

Motto: Fő hivatása a történelemnek, hogy az erény el ne hallgattasson, és a rossz tett és a rossz szó féljen az utókoról.
 Tacitus.

A magyar olvasó közönség, valamint az irodalom nagy része is általában úgy vélekedik, hogy a tudós világ, melynek képviselője mindenesetre a magyar tudományos akadémia, a többi kulturális egylettel, nagyon is elszigetelt magát a profán világtól, mikor nem törődve a nemzet szellemi életének egyéb fejlődéseivel, önnön választott útjain különválva halad, mert ez által nemcsak népszerűségét kockáztatja, de csökkenti a közéletre hatását is.

Ezen állapotot a történetírásra alkalmazva, bizonyára találni fogjuk, hogy a legalaposabb kutatások és tanulmányozások méltánylása a nagy-közönségben nem felel meg azon fáradságnak és áldozatoknak, melyekbe azok az illetőknek kerülnek.

És ez természetes, mert az ily munkák, az olvasóban, sőt a tanulmányozóban is, nagyobb készütséget és terjedtebb előismereteket igényelnek; melyek a nagy-közönségben általánosságban nem is létezhetnek; és ezen okból hiányzik is a fogékonyság az ily működések kellő méltánylására.

Kisem ugrott ki Minervaként tetőtől talpig fegyverkezve Jupiter fejéből, a történelmi tanulmányok terjesztéséhez is szükséges, hogy a közönség azokat nemcsak elolvassa, de megkedvelhesse is, mire ismét szükséges, hogy azok oly alakban nyújtassanak a nagy-közönségnek, melyben azok szerkesztés olvasva népszerűvé válhassanak, mi bizonyára az adatok és kútforrások meztelen összegyűjtésével el nem érhető.

Ereztek ezt már sokan a művelt világ történetírói közül is. Innen származott azon sokoldalú irodalom, mely a nemzetek és egyesek történetét tárgyalja, a komoly történelmi drámától kezdve egész a sokszor igen fogatékos történelmi regényekig; ki ne ismerné Sophocles, Corneille, Racine, Goethe, Schiller, Shakespear darabjait? vagy Walter Scott, Dumas, Mülbach, újabban Ebers, nálunk Feszler, Jósika, Jókai, valamint számtalan más író történelmi regényeit?

De ezeknek fő céljuk nem a valódi történelmi állapot feltárása, hanem az érdeklődés felkeltése mellett egyedül a mulattatás, mi legtöbbnyire a történelemnek a költészet utjának meghamisításához vezet; azért ezt nem tartom elegendő alkalmas eszköznek a történelmi érzék, és tudomány terjesztésére.

Hogy mily hatalmas eszköz a tudományok népszerűsítése a közműveltség előmozdítására, azt úgy vélem nem szükség fejtegetnem; de van a történetírásnak is egy faja, mely még egyrészt érdeket gerjeszt, másrészt a tudományt magát is fejleszti. Ez pedig az emlékiratoknak felkarolása, melyek közvetlenségük által hatnak, hozzá legjobb eszközül szolgálnak a történelemben a való szellemét az utókorok fentartani, és visszaadni, mint-hogy az emlékiratok az eseményeket úgy adják vissza, a mint azok az akkori időben, mintegy az író szeméi előtt valóságosan történtek.

Bátran utánozhatjuk ez irányban a francia memoir írókat, a kik a tárgyiagosságot szellemmel tudják fűszerezni, és ez által műveiket annyira érdekessé tenni, hogy azokat századok mulva is érdeklélve olvashatjuk. Ezen irányt tűztem én már ki célul, mikor első tanulmányom írtam „Kray báróról a szerbek között”, de most egy lépést hátra teszek, és elővarázsolni töreksem Bács-Bodrogh vármegye közéletét az 1848-ik évet közvetlen megelőző időben.

Ifju koromban, a harmincas évek végén, vig cimborá voltam, hozzá mint jó társalkodót minden társaságban gyorsan megkedveltek, azért hamar otthonosan éreztem magam a bácskai gentry körökben is; csak Rudics József főispánnal nem tudtam hosszabb ideig jó egyetértésbe jönni, mert neheztelt, hogy atyám Grosschmid János, mint a zombori kir. kincstári uradalmak igazgatója, a vármegyének 1838-ik évi október hó 25-én tartott tisztújítása alkalmával Odry Józsefnek, és nem az ő jelöltjének Antunovits Albertnek fogta pártját. Rudicsnak büszke jelleme hosszabb ideig engesztelhetlen maradt.

Az 1838-ik évi tisztújítást megelőző idők Bácsvármegyére nézve sajátságosak voltak. Győri

* Mutatvány a Bács-Bodrogh vármegyei történelmi társulat Évkönyvének II-ik füzetéből.

Ferenc grófnak, mint főispánnak, gyenge kormányása alatt nagyon meglazult a disciplina. A sok denuntiáció következtében Vay Ábrahám gróf küldetett mint királyi biztos a vármegyébe; vizsgálatának eredménye lett Horváth Mihály főpénztárnok sikkasztásainak felderítése; de más ellen, noha híres volt a bulkeszi bornyu, és a sokak lakomák története, nem igen jött valami terhelő napfényre. A denuntiációk az Odry párt emberei ellen voltak intézve, de nem értek célt, mert Odrynak nem ártottak, sőt a denuntiatoroknak gyanúsítottak a restauráció alkalmával hivatalaikból kimaradtak; vagy mellőztettek, mi a restauráció után némi surlódásra adott alkalmat, de végre mégis a nyilvános béke helyreállott, hanem jó ideig bizonyos feszültséget hagyott hátra; mindazonáltal a társadalmi élet hamar rendes medrébe lépett, mert az általánosan divó bunyevác szokásokkal párosult némi patriarchalis életmód, a legtöbb társaságban csak kedélyességet és jókedvet idézett elő, dacára, hogy a bő borivás nagy mértékben divott, mely azonban ritkán fajult kihágásra; személyesértés, párbaj, majdnem ismeretlen volt az akkori társadalomban.

A mágnásvilág éppen nem volt képviselve, a megyebeli Széchen, Rédl, Chottek, Orczy családok vagy nem laktak a megyében, vagy egészen visszavonulva éltek. Az egyedüli kivétel a Kray bárói család képezte, mely a nyarat Topolyán töltötte, és néha-néha vendégeket is gyűjtött körében. Kray Nepomuk János báró híres sportkedvelő volt, szerette a szép lovat, kutyát és a galambokat, míg a bárónő a kertészetnek és művészetnek volt barátja; leánya, a későbbi Zichy Irma grófnő pedig, ügyes kis színésznő volt a műkedvelői színpadon. A katonatisztekkel mindenki jóbarátságban élt, és szívesen látott vendégek voltak.

A kalocsai érsek Klobusiczky Péter 90 éves agg volt. Az alsó papság tarokkozott vagy fárlizott és mulatott, keveset gondolva a közélettel, az érsek pedig imádkozott. A falukon, főleg a kincstári birtokokon, a jegyzőkön kívül egyes megyei vagy kincstári tisztviselők vendégeskedtek. A polgárság akkor még mit sem számított a nyilvános életben, mert jelentéktelen volt. A paraszt jobbágyság a társadalomban csak páriaként élt; forspontozás, adófizetés, katonaadás volt kötelessége minden jog nélkül, de azért, főleg a német-ség, szemlátomást gyarapodott.

Az ugynevezett honoratiorok, mint az ügyvédek, orvosok, mérnökök és más szakférjak szerepe személyességüktől függött, de azért a nyilvános életben igen másodrendű, csak közvetett volt befolyásuk. (Ilyenek voltak a kir. kincstár tisztviselői, ug Hideg Ignác, Markovits Miklós, Zomboresevics Vince, az öreg Dömötör Baján, Léderer és Broer madarasi és bajai orvosok.) A tudományos világ egészen hiányzott, ugyszólván csak pár rosszul szervezett, vagy franciskánus barátok által vezetett gymnásiumok tanárjaiból állott; bacsak egy pár tudákos versfaragó papot nem veszünk számba. (Polerezky Bálint.) Az egész megyében egy lap sem jelent meg, a fővárosi, valamint a külföldi lapokat hetenkint csak kétszer hozta a posta, télen pedig napokig is elmaradtak, de ki sem nyugtalanzkodott miatta.

És így az egész társasélet a földbirtokos legtöbbnyire mezőgazdasággal foglalkozó gentry körökben volt összpontosulva, a kik különben is jobbra-balra sógor és rokonságban lévén, a legjobb egyetértésben éltek egymás között, csak a sértett érdekek zavarták meg időről-időre a családok közötti egyetértést.

A vármegye közléte, mint mindenütt az országban, úgy Bács-Bodrogh vármegyében is, csak kevés család hatalmában volt; a közhivatalok pedig kizárólag a nemesség birtokában voltak, a kik azután egymás irányában az alsórendű köznemesség (nálunk különösen Nemes-Militicsen) segítségével mindenféle zászló alatt, külön kortések vezetésével, pártokká alakultak, mi gyakran nem volt egyéb ürügynél, ily ürügyek közé tartozott legtöbbnyire a politika, vagy a hitvallás, néha a nemzetségi is, de alatta a jó közigazgatás majdnem soha, hanem legtöbbnyire csak a magán érdek rejtett.

Tiszteletbeli aljegyző és más megyei tisztviselő-társaim voltak: Mukics János, Zákó Péter, Chottek Rudolf gróf, Orczy Béla báró, Vojnics Gábor, Karácsonyi Lipót; a szolgabírák közül velünk voltak: Horváth Péter, Tomesányi András, Piukovics Ágoston, Latinovics Zsigmond, Antunovics Pál, Latinovics Mária, Szalmásy Ferenc, később Bezeredy Béla, Kulencsics Ágoston, Magyar Imre és számosan mások, a kik későbbben mindannyian kisebb-nagyobb szerepet vittek a vármegye közéletében, és a kiket most már majd mind a föld takar.

A magyar párt által az ugynevezett dalmata (bunyevác) párt ellenében, túlnyomó szótöbbséggel megválasztott Odry József, első alispán, korlátolt tehetségű egyéniség volt, de rendkívüli

előzékenysége mindenki, még ellensége irányában is, nagy népszerűséget szerzett neki, mi pótolta tehetségének fogyatkozását, és tényezővé tette a megyében. Odry Baján lakott, minden csekély-ségre kiterjesztte gondját, főleg szeretett mulatni, de mulattatni is; ez volt az indok, hogy Baja mintegy második központja lett a megyének, hová igen szívesen sereglett az akkori arany fiatalság. Odry nővére özvegy Polinberger Éva, vagyonságával és szép négyes fogatával emelte öcsése tekintélyét. A hivataloskodás gyakran csak ürügy volt az egybejövételre.

Az ifjuság többnyire tiszteletbeli hivataloskodással kezdette pályáját, azért hivataloskodása is csak olyan tiszteletbeli volt, de azért mindannyi részt vett a nyilvános életben, mely mindenesetre jó iskola volt, ha szintén az öregebbeket csak saját érdekeik vezették, a fiatalabbaknak pedig inkább a mulatás volt a főgondjuk és céljuk. Ez okból mindenki, ki csak szerit tette, sokszor a legnagyobb sárban is eljött a zombori mindig népes közgyűlésre, még pedig legtöbbnyire a közadoba beszámított nyugtával fizetett forsponton, némelyek, a kiknek volt, négy lovas fogaton is.

A harmadik gyülekező-hely a megyebeli részéről Szabadka volt, hol Rudics akkori főispáni helytartó, későbbi főispán székelte. De Rudics személye sohasem volt valóban népszerű, azért hozzá mindig csak a személyes érdek húzott, mulatságai és ünnepélyei is inkább hiúsági, mintsem mulattató célből voltak rendezve, azért nem is igen sokan gyűltek össze körülte.

Zombor akkori sáros, poros, minden rend-ország nélküli állapota dacára volt természetesen a központ, hová a tekintetes karok és rendeknek egész zöme sereglett. Kártya, ivás, táncestélyek, tanácskozási ülésezéssel felváltva, voltak a fő foglalatosságok, de majdnem minden mulatság dözsöléssel végződött. Ezen tivornyázást leginkább elősegítette, hogy a megyeház földszintén vendéglő volt berendezve, és hogy a főbb tisztviselőknek a megyeházában szállásuk és istállóik voltak.

Hanem azért ell kell ismerni, hogy a közdolgok a negyvenes évek elején már kezdettek előtérbe lépni, és napról-napra inkább érdekelték; a népszerű szónokok szaporodtak és a közgyűlések mindig népesebbekké váltak. De azért az egész közigazgatásnak alig volt magasabb öntudatos célja, és elmondhatni felőle: „ibant qua poterant” „mentek merre mehettek,” egyébként leginkább a magán érdek határozott. Így például: Odry, Bajára akart mútat, de Militicsen át, ellenben Rudics Szabadkára, de Almás felé, a vége az lett, hogy a nagy vita után egyiket sem építettek. Magasabb állami célokról szó sem volt, annyira sohasem emelkedett a municipalis bölcsesség. Mintha vissza sem tudtak volna emlékezni Nagy Lajos, vagy Mátyás viselt dolgaira, elfoglaltságukban megelégedtek saját rendi szabadságukkal, és pazarolták a drága időt apróságokra. A vármegyének egyes politikai kérdéseket érintő köriratai és az országgyűlési követeknek adott utasítások voltak a fő vitatárgyak, melyeket azután cifra nyelven fogalmazott feliratok követtek.

Kereskedelem vagy ipar előmozdításáról szó sem volt; a selyemtenyészés elaludt, hasztalan ültetetté József császár a sok eperfát; az egyedüli virágzó iparág a kender tenyészés, és kereskedés volt, de azért a bőven termő gabona félék egy a gubacs és makk termények, nem egy kereskedőt és timárt gazdagítottak meg. — Az urbériség maradt mint volt; az 1836-ik évi törvények írott malasztul maradtak, Rigycit kivéve alig volt az uradalomtól elkülönített más közlégi közlegelő.

(Folyt. köv.)

Megyei élet.

Ó-Becse, 1891. július hó 14-én.

(Hangverseny. — Közgyűlés.)

Az „Ó-Becsei polgári magyar dalkör” ez évi I. alapszabályszerint hangversenye július hó 11-én — szombaton — volt. E hangversenynek érdekességét és fényt Réffy Annuska kisasszony, hegedűművész nő közreműködése adott.

A művész — ki Adán pár hetet rokoni körben tölt — szombaton a délelőtti vonattal érkezett Ó-Becse. Az indóháznál a dalkör testületileg várta őt s megkezdte dr. Grünbaum Pál egyleti ügyész csinos beszédében üdvözölte a művészt, ki miután ezt megköszönte, Tripolszky László mérnök ur családjával, annak vendégszerető házához szállt, és egész itt tartózkodása alatt e ház vendége volt. Szombaton a művész tiszteletére nagy ebéd volt Tripolszky ur házában. A mérnök ur családja valóban páratlan jó indulattal és áldozatkészséggel mindent elkövetett a művésznek kellemes szórakoztatására. Kévs, igen kevés ily ház van Becsen, ki annyit áldozna a művészetért!...

A hangverseny igen díszes, de kevés közönség jelenlétében fél kilenc órakor vette kezdetét Abt J. esti dalával, melyet a dalkör férfikara énekelt.

Ezután dr. Grünbaum Pál karján a művész nő lépett az emelvényre, kit élénken megtapsolt és megéljenezett a közönség. A kisasszony két csinos csokrot kapott, az egyiket a dalkörtől, széles rózsaszín és fehér szalaggal, melyen e fölirat volt: „Hódolata jeleül — az ó-becsei p. magy. dalkör 1891.” — A másikat a Tripolszky család adta. A művész nő Gounod Sarasatei

Faust kísérle
 hölgy
 de mi
 látjuk
 szemlé
 már el
 s egy
 annál
 felhaj
 közöns
 vántsa
 megk
 szaval
 frau o
 erőste
 batáss
 igen t
 játéka
 Az er
 még a
 leg vo
 „hog
 népd
 batás
 a mu
 Révty
 dászda
 hallott
 a vend
 ember
 hétfo
 két h
 kának
 közgy
 képezt
 tudom
 hangul
 közgy
 és tev
 lasztha
 irant.
 leend.
 véget
 unalma
 közökt
 alakító
 tására
 iratja
 az isk
 ez idő
 egyeke
 hazai
 mellett
 a Bud
 ugyan
 Brassó
 állomá
 minisz
 három
 sziteni
 utazói
 16. és
 kir. áll
 tóság
 követk
 15 p. k
 érkező
 32 p. k
 1506.
 Havi
 heti n
 17 Per
 18 Szó
 19 Vas
 20 Hét
 21 Ked
 B
 H
 B
 és óvo
 sileg
 munká
 hó 19
 ségi ta
 R
 bármik
 P

Faust Abrádját játszotta hegedűn Révfy Géza zongora kísérlete mellett.

Mar maga az a tény, hogy egy kedves, csinos hölgy veszi kezébe a hegedűt és a nyiretytyüt meglepő; de mikor halljuk könnyed, művészi játékát, mikor látjuk a parányi kéz és ujjak gyors futamát, mikor szemlélhetjük a játék hevéből átszellemült arcot, ez-ez már elragadó! Mindenki lélegzetét visszafojtva figyel egy percre sem venné le szemét a művésznőről; de annál nagyobb a zaj, viharos taps, mikor a művésznő felhagy játékával. Minden pernyi szünetet megragad a közönség arra, hogy elragadtatásainak zajos jelét nyilvánítsa. S az a kedves mosoly, a melylyel a művésznő megköszöné ezt, még kétszeri a közönség rokonszenvét.

Ezt követően Waldner József szigorló orvos ur szavalta Byron Abrányi: Manfred monológját a Jungtrau orman, drámai költemény részletét. Waldnernek erőteljes hangja és készület tanusító előadása nagy hatással volt a közönségre. Előadását megtapsolták.

Majd a dalkör énekelt magyar népdalokat, mi igen tetszett a hallgatóságnak.

Most ismét Révfy Annuska kisasszony művészi játékát élvezhetjük Wieniavski, Moscu emléket játszotta. Az érdeklődés, a figyelem most talán még nagyobb volt, még a legyek is elpibentek, pedig meglehetősen meleg volt a teremben. A darab végeztével zajos taps és „hoj volt” hangzott föl. A művésznő ekkor magyar népdalokat játszott, a mi természetesen nem maradhatott ki a művésznő és a műsoron kívül a zongorán négy kézre Révfy Gézával eljátszották a Rákóczi indulót.

A műsora dalkör zárta be, Weber: Lützow, valóságos dal. Ujjazásra még a „Körösi lány” csárdást is hallottuk.

Hangverseny után a közönség nagy része levonult a vendéglő kerthelyiségébe és az a mellett levő étteremben folyt a tánc, tüzzel-hévell.

A művésznő a vasárnapot még Ó-Becsén töltötte, hetfőn utazott el Adára, nálunk csak feledhetlen emléket hagyva kedves személyiségének és művészi játékának.

A polgári lövészegylet vasárnap délután rendkívüli közgyűlést tartott, melynek főtárgyát a gazda választás képezte. A szép számmal egybegyűlt tagok nem vették tudomásul a volt gazda lekötését, illetve őt egyhangulag újra nagy lelkesedéssel megválasztották. A közgyűlés meg volt arról győződve, hogy alkalmasabb és tevékenyebb egyént Popovits Arzennél sohasem választhat ez állásra. Most már nyugodtak lehetünk az iránt, hogy lövöldénk ismét élénkebb és látogatottabb leend. Egyéb egyleti ügyek elintézése után a gyűlés veget ért és megkezdődött a gyűlésezésnél kevésbé malmas tekezés.

— s. —

Közgazdaság.

A magyar ipar érdekében. A vallás- és közoktatásiügyi miniszter a napokban egy szakbizottságot alakított oly célból, hogy az iskolai felszerelések szállításiára a magyar ipar kizárólagos előjogát biztosítsa. Összeírta ugyanis a miniszter egy külön szakértő bizottsággal az iskolai felszerelésekből mindazt, amit a magyar ipar ez idő szerint még nem bír szállítani s aztán minden igyekezetet arra fogja fordítani, hogy minden tárgy mely hazai iskoláinkban helyet foglal, hazai kézből kerüljön ki.

15. 16. és 17. zóna. A zónarendszer nagy haszna mellett tudvalevőleg aránytalanságok is mutatkoznak. Így a Budapesttől 247 kilométernyire eső Nagyváradra ugyanannyi a viteldíj, mint a 731 kilométernyire levő Brassóba. Ugyanezek az aránytalanságok a többi végállomásoknál is megvannak. Baross Gábor kereskedelmi miniszter e visszas helyzetet megszüntetni kívánja s még három vonalszakasszal akarja a tizenegy zónát kiegészíteni. A Brassóba s vele körülbelül egy távolságra utazók e 17. zónát fizetnek. A viteldíj emelkedése a 15., 16. és 17. zónában az alapdíjnak megfelelő lesz.

Változás a vasúti menetrendben. A m. kir. államvasutak szeged—szabadkai vonalán az igazgatóság értesítése szerint az évi augusztus 1-től kezdve következő változás állott be: a Szegedről d. e. 8 óra 15 p.-kor induló és Szabadkára d. e. 9 óra 22 p.-kor érkező 7501. sz. személy- és Szabadkáról este 6 óra 22 p.-kor induló, Szegedre este 7 óra 40 p.-kor érkező 1506. sz. személyvonat megszüntetetik.

Naptár. Julius.

Havi és heti nap	Katolikus naptár	Protestáns naptár	Görög-orosz naptár
17 Pent.	Elek, Endre	Elek	5 Athanáz
18 Szomb.	Arnulf p. k. hv.	Jenő, Matern	6 Szizoesz, Luk.
19 Vas.	D 9 Legsz. M. D 8 Tr. Jusz.		7 F 4 M. Tam.
20 Hétfo.	Illés proféta	Illés	8 N. Prok. vt.
21 Kedd	Dániel pr., P. Paula, Prax.		9 Pongrác

Felölts szerkesztő:

Dr. BALOGHY ERNŐ,
köz- és váltó-ügyvéd.

Laptulajdonos és kiadó

BITTERMANN ANDOR.

HIRDETÉSEK.

Arlejtési hirdetmény.

Bács-Petrovoszellón ujonan épített leányiskola és óvoda felszereléséhez szükséges s költségvetésileg 1589 forint 90 kr-ra előirányzott asztalos munkák elkészítésére az arlejtés 1891. július hó 19-ik napján d. e. 10 órakor fog a közönségi tanácssteremben megtartani.

Részletes feltételek a közönségi eljáráságnál bármikor megtekinthetők.

Petrovoszellón, 1891. július hó 7-én.

Előljáráóság.

1621. sz.

kig. 1891.

Arlejtési hirdetmény.

Bács-Bodrogh vármegye törvényhatósági bizottságának 637/1891. közgy. szám alatt kelt határozata folytán, alólírott közönségi eljárások részéről ezennel közhírré tétetik, hogy Temerin községben a leányiskola kibővítésének biztosítása céljából **1891. évi augusztus hó 1-én d. e. 9 órakor** a község ház tanácsstermében nyilvános arlejtés fog tartatni.

Arlejtetni szándékozik tartoznak a költségvetésben kitüntetett 3992 frt 91 kr kikiáltási árnak 10%-át az arlejtés megkezdése előtt, az előljáráóság kezéhez óvadékkal lefizetni.

Az építési vonatkozó tervek, költségvetés és arlejtési feltételek a jegyzői irodában bármikor megtekinthetők.

Temerinben, 1891. évi július hó 14-én.

Lakatos Péter, **Varga János,**
jegyző. 2—1 bírő.

Üzlet átvétel.

Van szerencsém e város és vidéke nagyérdemű közönségével tisztelet-tel tudatni, miszerint eddig ZOMBORBAN a Falcione Gyula alapítványi házban évek hosszú során át fenálló **Falcione Gusztáv ur**

fűszer-, csemege-, anyag-, ásványvizek- és festék-üzletét

július hó 5-étől átvettem, és azt nevem alatt továbbra is vezetendem.

Főtőrekvém oda leend irányozva, miszerint elődöm vevőit magamnak fentartsam, azokat nem csak pontosan kiszolgáljam, hanem egyuttal a legjobb minőségű árucikkkel is jutányos áron ellássam.

Számos látogatásért esd

mély tisztelettel

Lugumerszky Plátó,

3—1

fűszerkereskedő.

10182.

1891. sz.

Hirdetmény.

Bresztovac község telekkönyvi betéteinek szerkesztésére kirendelt bizottság közhírré teszi, hogy az 1886. XXIX. t.-cikkben előírt helyszíni eljárás végett **1891. évi augusztus hó 10-ik napján** a községben megjelenend.

Felhívtnak emélfogva:

1., mindazok a kik a községben lévő valamely ingatlanhoz a telekjegyzőkönyvi állással szemben tulajdoni jogot tartanak, hogy a meny nyiben az eljárás bírósági kiküldöttnek az arra vonatkozó okiratokat át nem adták, tulajdonjoguk bekebelezését a fent kitett határidőig a telekkönyvi hatósághoz intézendő szabályszerű beadvány útján kieszközölni, vagy az 1886. XXIX. t.-c. 15—18. és az 1889. XXXVIII. t.-c. 5., 6., 7. §§-ai értelmében az átírásra szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényüket a bizottság előtt annak a községben teljesítendő működése folyama alatt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó telek-jegyzőkönyvi tulajdonos, illetve ennek örököse vagy hagyományos a átruházási jogügylet létrejöttét a bizottság előtt szóval elismerje és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyét nyilvánítsa, mert ellenesetben jogaikat ezen előnyös uton nem érvényesíthetik és a bélyeg és illetékelengedés kedvezményétől elesnek;

2., mindazon jelzálogos hitelezők és azok, a kiknek javára egyéb nyilvánkönyvi jogok vannak bejegyezve, de a bejegyzett követelések, illetőleg egyéb nyilvánkönyvi jogok tényleg már megszüntek, ugyszintén az ilyen bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlesztést kérelmezzék, vagy a törlesztési engedély nyilvánítása végett a szerkesztő-bizottság előtt megjelenjenek, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek.
Zombor, 1891. évi július 15.

Dr. Kemény Andor, **Polányi M. s. k.**
kir. albiró. 3—1 bet. szerk.

Pályázat.

Bács-Almás r. kath. hitközsége részéről a megírtított és augusztus 30-án elfoglalandó kántori állásra **1891. évi augusztus 14-ig** pályázat nyitattik. Javalmazás: szabadlakás, 150 frt készpénz, 2/4 telek föld adóteherrel, 3 öl lágy tűzifa, 3 öl szalma, ostyasütésért 15 frt és 8400 lélek utáni stolaris jövedelem. Megkivántatik, hogy az illető pályázó okleveles tanító is legyen; a magyar nyelven kívül a német és dalmátot is bírja. Tartozik az iskolás gyermekeket és az ifjúságot az egyházi és világi énekekre meghatározandó órákban oktatni; a tanítókat betegség vagy egyéb akadályoztatásuk esetén ingyen helyettesíteni; nemkülönben a kántori hivatallal járó minden teendőt végezni.

A kellően felszerelt és felblyegezett kérvények a b.-almási r. kath. hitközségi képviselőre címezve szükséges és főt. Boromiszta Tibor apát, kertületi esperes és jankováci plébános urhoz legkésőbb augusztus 12-ig terjesztendő be, és a pályázók a választás napján reggel személyesen megjelenni tartoznak.

Almás, 1891. évi május 30-án tartott képv. gyűlésből.

3—2

A hitközségi képviselő.

1122. sz.

kig. 1891.

Pályázat.

Mélykut községben a lekötés folytán üresedésbe jött s évi 360 forinttal javadalmazott rendőrfelügyelői állásra ezennel pályázat nyitattik.

Felhívtnak pályázni szándékozik, hogy fedhetlen előéletük s eddigi alkalmaztatásukról szóló bizonyítványaikkal felszerelt kérvényüket f. évi július hó 26-ig az alólírt előljáráóságnál nyujtsák be. A közbiztonsági szolgálatnál alkalmazásban levők s kiszolgált katonai altisztek előnnyel bírnak.

Kelt Mélykuton, 1891. július hó 14-én.

Lajthay Benjámín, **Mikó Mihály,**
községi jegyző. 2—1 községi bírő.

8982. szám.

tkvi 1891.

Arverési hirdetmény.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a zombori takarékpénztár végrehajtatónak Hozsa Mihály és neje szül. Garai Örsz végrehajtatónak szünetelő elleni 110 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtatási ügyében a zombori kir. törvényszék területén lévő, az ó-sztapári 1827. számú tjkvben foglalt és végrehajtatást szenvedettek nevében álló 1144²/₃b 430 frtra becsült hrsz. 1 hold 400 □ ölnyi szántóra, 243 frt 50 krnyi utóajánlati összegben, és az ugyanazon tjkvben foglalt 430 frtra becsült 1144²/₃e. hrsz. 1 hold 400 □ ölnyi szántóra 226 frt 50 krnyi utóajánlati összegben az árverést ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1891. évi augusztus hó 13-ik napján délelőtt 10 órakor** az ó-sztapári község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alul is eladatni fognak.

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 43 frt és 43 frtot készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-c. 42. §-ában jelzett árfo-lyammal számított és az 1881. nov. 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri reudelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Zomborban, 1891. évi június hó 23. napján.

A zombori kir. törvényszék mint telek. hatóság.

Ráics Lyubomir,
kir. törv. bírő.

4686. szám.

tkvi 1891.

Arverési hirdetmény.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Pletkosits Anna és Kudits Iván végrehajtatónak Liszeszevits Borbála végrehajtatónak szünetelő elleni 400 és 200 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtatási ügyében a zombori kir. törvényszék (a zombori kir. járásbíróság) területén lévő, Zombor határában fekvő, a zombori 2016 szjtjkvben foglalt Liszeszevits Borbála nevében álló A. † (6060—6063/a) hr. sz., 592. ö. i. számú ház és 98²/₁₂ ed □ öl beltelekre az árverést 1200 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1891. évi augusztus hó 4-ik napján délután 3 órakor** ezen telekkönyvi hatóság árverési termében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alul is eladatni fog.

Arverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881-ik évi LX. törvénycikk 42 ik §-ában jelzett árfo-lyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Zomborban, 1891. évi ápril hó 5-én.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Radány Péter,
kir. trvszéki bírő.

Bérbeadás.

Csantavéren, a piactéren, a község legélénkebb helyén, egy ház bérbeadó, ezen helyiség egy italmérési jog- és boltiengedéllyel bir.

Ajánlatokat elfogad

Basch Károly,

3-2

háztulajdonos.

Pályázat.

Doroszlón (Bácsmegeye) egy ujonnan szervezett róm. kath. magyar nyelvű tanító állomás betöltendő.

Fizetés: 400 frt havi előleges részletekben és alkalmas lakás, melyért az ismétlő iskolában is tanítani kell. A kellőleg felszerelt kérvények a főtisztelendő Esperes-Hivatalhoz címezve **augusztus hó 10-ig** Prgl.-Szt.-Ivánra küldendők.

A megválasztott állását szeptember 1-én elfoglalni tartozik.

Doroszló, 1891. évi július hó 9-én.

3-2

Az iskolaszék.

SCHLICK-féle Vasöntőde- és Gépgyár-részvénytársaság

BUDAPESTEN.

Gyár és irodák: Városi iroda és raktár:
VI. kálói Váci-ut 1699. sz. VI., Podmaniczky-utca 14. sz.

Ajánlja kitűnő és szilárd szerkezetű

gőz- és járgányesélő-készületeit

és számos első díjakkal kitüntetett **szab. SCHLICK-féle 2 és 3 vasu ekéit**

és **szabadalmazott mélyítő-ekéit,** eredeti SCHLICK és VIDATS-féle

egyvasu ekéit, talajmívelő eszközeit, **boronáit és**

rögtörő hengereit, valamint Schlick-féle szab. „Haladás” sorbavetőgépeit

Készletben vannak továbbá: gabonatisztító rosták (Baker és Vidats-rendszer) takarmánykészítő gépek, tengeri morzsológ és daráló, szab. Jókay-féle „Hungaria” daráló-gépek erőhajtásra, örlőmalmok és olajmalomberendezések. Eredeti amerikai kéve-kötő és marokrakó arató-gépek és fűkaszaló-gépek, szállítható mezei vasutak stb.

Előnyös fizetési feltételek. Legintányosabb árak. Árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve. **Zomborban mintaraktár a gazdasági egyesület helyiségében.** 24-17

Hirdetmény.

Ada város r. k. magyar népiskolai tanítói állásra a városban 3 helyre, esetleg a szállásra is pályázat nyitattik **1891. évi augusztus hó 6-ig.**

Javadalom a városra:

- 500 frt havonkénti részletben előre, és 50 frt 5 évenkénti emelés 700 frtig.
- 30 frt iskolafűtés és szerekre.
- 5 frt ablakfentartásra.
- 100 frt lakbér, esetleg szabadlakás.
- A két elsőnek 1-1 léc 2200 öföld föld adó-terherrel.

A kereset alatt levő régi nagyobb fizetés megnyerése esetére a két első, azt élvezendi.

A szállási állás javadalma:

- 300 frt előleges havi részletekben, 10% 5 évenkénti emeléssel 420 frtig.
- 50 frt iskolafűtés és szerekre.
- Három léc föld adómentes.
- Szabadlakás.
- 3 frt ablakfentartásra.

Az ismétlő iskolában mindnyájan ingyen tanítanak. Pályázat: római katolikus, okleveles, erkölcsös, és két évi sikeres működést igazoló férfitanító.

A felszerelt kérvények az adai róm. kath. iskolaszékre címezve, Opitz Sándor c. kanonok s adai plébánoshoz küldendők.

Kelt Adán, 1891. július 5-én tartott ülésből.

Gyetzay Béla, **Opitz Sándor,**
jegyző. 3-2 iskolaszéki elnök.

Hirdetmény.

O-Sztapár község kérelmére és Bács-Bodrogh megye törvényhatósági bizottságának f. évi 460. sz. a. hozott határozata értelmében ennel közhírré tétetik, miszerint O-Sztapár községének alább körülírt ingatlana **1891. évi augusztus hó 16-ik és következő napjain** mindenkor d. e. 9 órakor a **helyszínen** a kiküldött bizottság által és az alábbi feltételek s módozatok mellett eladatni fog.

A részletes felosztási s becslési tervek O-Sztapár község jegyzői irodájában a rendes hivatalos órák alatt betekintheők.

Arverési feltételek:

Melyek szerint O-Sztapár község, mint erkölcsi testület, a tulajdonához tartozó és saját határában fekvő pusztai birtokát nyilvános árverés egy írásbeli ajánlat útján következő feltételek mellett örökön eladja.

1. O-Sztapár község, mint erkölcsi testület a tekintetes Bács-Bodrogh vármegye törvényhatóságától 184./kgy. ex 1889. sz. a. előzőleg kinyert engedélye alapján a tulajdonához tartozó és saját határában fekvő s az ó-sztapári 1465. sz. jtkvben 2185. hr. sz. a. felvett 2550 kat. holdból álló pusztáját, illetve szántóföldjét egészen avagy némiképp megállapított 5 kat. holdnyi vagy nagyobb területű részletekben nyilvános árverésen és illetőleg írásbeli ajánlatok mellett a legtöbbet ígérőnek örökön eladja.

2. Kiküldési ár az egész pusztára nézve 700.000 forint, míg 5 kat. holdnyi vagy nagyobb részletekre nézve a szakértő mérnök által készített felmérési s minőség szerinti becslési fölkönyvben részleteként külön-külön kitüntetett becsérték képezendi, mely összegnek 10%-át minden árverező, illetve írásbeli ajánlatot tevő, bánatpénz fejében készpénz vagy óvadékképes értékpapírban letenni vagyis ajánlatához csatolni tartozik.

3. Köteles a legtöbbet ígérő vevő a vételár 20 egyenlő félévi részletben és pedig évenként ápril és október hónapok 1-5 napján, a hátralékban maradó vételár után számítandó évi 5 1/2% kamatokkal együtt, a megyei házipénztárba hiánytalanul lefizetni. az esetre, ha a vevő a vételár részleteket pontosan a kikötött határidőben nem teljesiténé, a község jogositva lesz az eladott területtel szabadon rendelkezni, azt vevő kárára és veszélyére újra eladhatja s az ekként származó kár kiegyenlítéséül a már lefizetett vételár részleteket visszatarthatja, illetve abból magát bírói közbenjárás nélkül kártalaníthatja; késedelem esetén az esedékesség napjától s az esedékessé vált összegek után 6% késedelmi kamat is fizetendő.

Az első részlet az adás-vevési szerződés aláírásakor a bánatpénz betudásával legott a község pénztárába fizetendő és ez által haladéktalanul a vármegye házipénztárba szállítandó lesz; szabadságában állván vevőnek több részletet vagy az egész vételárt is egyszerre, de mindenkor a fenti határidőnapokon lefizetni.

4. A vételár biztosításául vevő és esetleg neje leköti bárhol található összes ingó és ingatlan vagyonyukat, s per esetén alávetik magukat eladó község által szabadon választandó sommás szóbeli bírói illetékesség és eljárásnak, a község elleni per esetében azonban a község területére nézve illetékes kir. törvényszék illetve járásbírótság illetékessége köttetik ki.

5. Vevő az első részlet lefizetése után legott a megvett föld tényleges használatába, birtokába és jogaiba lép, miért is az összes állami adókat s egyéb közadó természetű terheket a birtokba lépés napjától sajátjából viselni s fizetni tartozik.

6. Vevő a megvett birtokot ugyanazon jogokkal és kötelezettségekkel tartozik átvenni, a melyenekkel azt a község az eladáskor bírta.

7. Minthogy azonban a kérdésben forgó eladandó pusztai birtokra a „Pesti hazai első takarékpénztár egyesület” mint hitelező javára 780.000 forint kölcsöntöke s járuléka jelzáloglag biztosítva, s bekebelezve van, ugyanazért O-Sztapár községe a fent számlajelt kölcsöntartozásra nézve mindaddig, míg az 307.000 frtra le nem szálland, illetve le nem törlesztetik, tehát a 307.000 frton felüli összeg erejéig nevezett takarékpénztár irányában feltétlenül, sőt esetleg amennyiben hitelező egyesület ebbe bele nem egyezik, azonfelül is egyenes adósi viszonyban, illetve kötelezettségben marad, a miért is a megvett ingatlan birtok az illető vevő nevére tehermentesen csak is a vételár teljes lefizetése után, a teherrel együtt azonban akkor is átítható lesz telekkönyvileg, ha a jelzálog kölcsön 307.000 frtra letörlesztett és vevő a hátralévő kölcsön, illetve vételár töké erejéig egyenes adósi viszonyt fogad el hitelezővel szemben, s ekként utóbbi által a község a további adósi viszony és szavatosság alól felmentetik.

8. Az ezen adás-vételből felmerülő összes költségek, ugy a birtokváltozási százalék is az illető vevő által sajátjából viselendők és fizetendők.

9. Az árverés eredménye a legtöbbet ígérő vagy ajánlattevőre nézve azonnal, míg a községre csak is a képviselőtestület, illetve törvényhatósági jóváhagyás után válik kötelezővé.

10. Az árverés jóváhagyása után adás-vevési szerződés lesz kötendő, melyet esetleg vevő neje is, a menyinyben neje van, mint jótálló, kezes, avagy társtulajdonos aláírni tartozand.

Ezen szerződés azon esetre, ha az eladás egészen vagy 500 holdnál nagyobb részletekben történék, közjegyzői okiratra foglalandó.

11. Az árverést vezető bizottsága álland Schlagger Gyula vármegyei tisztí főügyész elnöke alatt Ribiczey Béla járási főszolgabíró, a községi bíró, Brezsvoszky Vazul közs. jegyző és a községi képviselőtestület által annak kebeléből választandó két tagból, mely bizottság a járási főszolgabíró és a megyei főügyész közbejötté mellett járand el.

12. A megyei házipénztárba fizetendő részletek, a hitelező takarékpénztár-egyesülethez O-Sztapár község folyó számlájára fognak felküldetni, hogy abból félévenkénti felmondás mellett a kölcsöntöke rendkívüli törlesztése is félévenként eszközöltessék.

13. Ha azonban az eladás részletekben történék, ugy 100 holdnyi részletekig a vételár közvetlenül a községi pénztárba és a község által 5000 frtos részletekben a megyei házipénztárba, s csak is a 100 holdnyi területnél a vármegyei házipénztárba szállítandó.

Kelt Apatinban, 1891. évi július hó 6-án.

Ribiczey Béla,
főszolgabíró.

6-2

Hirdetmény.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség szives tudomására hozni, hogy

jó étkeket

a főutcában 151. számú (Alföldy-féle) házban levő

sörcsarnok

üzletben, valamint azon kívül házhoz hordva, a legjutányosabb ár mellett kiszolgáltatni fogok.

A nagyérdemű közönség kegyes pártolását és támogatását kérve, maradtam

Zomborban, 1891. évi július hó 15-én

teljes tisztelettel

BERINACZ KÁROLY,
vendéglős.

Pályázat.

A karavukovai községi népiskolánál tíresedésben lévő két német magyar tannyelvű rendes tanítói állásra **f. évi július 31-ig** pályázat nyitattik.

Az egyik állás javadalma 500 frt készpénz és szabad lakás házikerttel.

A másik javadalma 400 frt készpénz, 50 frt lakbér és 30 frt kerti illetmény.

Mindkét állás készpénzfizetése a községi pénztárból havi részletekben szolgáltatni ki. Előléptetés esetében a pályázat az ez által megírt s következőleg javadalmazott állásra is érvényes: 204 frt készpénz havi részletekben a községi pénztárból, szabad lakás házikerttel és 11 hold kataszterileg kimutatott szántóföld haszonélvezete adóteherrel.

A megválasztottak tartoznak az ismétlőiskolai tanítást díj nélkül végezni.

Az állások f. évi szeptember hó 1-én elfoglalandók. Zenében jártasok előnyben részesülnek.

A kellőleg felszerelt folyamodványok a fentjelölt határnapig a karavukovai községi iskolaszékre címezve alulírottához küldendők.

Karavukova, 1891. július hó 8-án.

Winkler Pál,

helyettes plébános, iskolaszéki elnök.

3-3

Egy jó házból való **tanoncul** felvétetik **Engel Adolf** fűszer- és norinbergi kereskedésében Zomborban (az Elefánt szállodával szemben).

9680. sz.

tkvi 1891.

Arverési hirdetmény.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Bács Bodrogh megye árva-pénztára végrehajthatónak Tittjung Jakob végrehajtást szenvedő elleni 479 frt 35 kr tökékövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a zombori kir. törvényszék területén levő, Kerynyák fekvő, a kernyaji 418. sz. jtkvben foglalt Tittjung Jakob nevén álló A. I. (780-781.) hr. 419. ö. i. számú ház és 333 öföld beltelekre az árverést 800 frtban ennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1891. évi szeptember hó 23-ik napján délelőtti 10 órakor** Kerynyák községkészenél megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 80 frtot készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. c. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Zomborban, 1891. évi július hó 3-án.

A zombori kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Radány Péter,

kir. trvszéki bíró.